

**ΚΕΙΝΕΝΟ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΣΤΟ ΑΠΘ
ΣΕ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΠΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗ ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ Η ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΔΑΥΙΔ ΣΑΛΤΙΕΛ
ΑΝΕΓΕΙΡΑΝ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΥΤΟ ΣΕ ΑΝΑΜΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ
ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΑΥΤΟΝ ΕΠΙ ΑΙΩΝΕΣ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΟ ΕΤΟΣ 1942
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥΣ
ΑΣ ΜΕΙΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ
ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

Πατάς σε τόπο ιερό.

*Πατάς σε ό,τι απέμεινε από τη μεγαλύτερη νεκρόπολη της
Ανατολής.*

*Πατάς στον τόπο όπου θάβονταν για αιώνες οι Εβραίοι της
Θεσσαλονίκης.*

*Πνεύματα ισχυρά και ευγενικές ψυχές της πιο ζωντανής
κοινότητας της Μεσογείου βρήκαν εδώ την ύστατη ηρεμία.*

Οι τάφοι τους απλώνονταν μέχρι ψηλά στους λόφους.

*Όσπου το 1943 οι δυνάμεις του κακού συνέτριψαν την
ανθρώπινη υπόσταση. Αλλά δεν αρκούσαν οι άνθρωποι.
Ήθελαν να σκοτώσουν και τη μνήμη.*

*Και καθώς έστελναν τους ζωντανούς στο θάνατο, γκρέμιζαν
τους τάφους των νεκρών διασκορπίζοντας τα οστά τους.*

Όσοι θάφτηκαν εδώ, πέθαναν δυο φορές.

Η εβραϊκή παρουσία στη Θεσσαλονίκη υπήρξε συνεχής από την ίδρυση της πόλης. Το 1492 οι Σεφαραδίτες Εβραίοι διωγμένοι από την Ισπανία αναζήτησαν και βρήκαν άσυλο στη Θεσσαλονίκη, όπου και απορρόφησαν μία εβραϊκή κοινότητα που μέχρι τότε αποτελούνταν από αυτόχθονες Εβραίους, τους επονομαζόμενους Ρωμανιώτες, και από κυνηγημένους Εβραίους από τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη. Έτσι συγκροτήθηκε μια από τις μεγαλύτερες Εβραϊκές κοινότητες της Ευρώπης. Μιας κοινότητας που το νήμα της ζωής της κόπηκε βίαια κατά τη Γερμανική Κατοχή της Θεσσαλονίκης και το Ολοκαύτωμα.

Μαζί με τους 50.000 Εβραίους της Θεσσαλονίκης που εξοντώθηκαν στα κρεματόρια του Άουσβιτς – Μπίρκεναου, στα πλαίσια της προσπάθειας διαγραφής κάθε ίχνους Εβραϊκής παρουσίας, το Δεκέμβριο του 1942 ξεκίνησε η καταστροφή του εβραϊκού νεκροταφείου, ενός ιερού χώρου μνήμης με πάνω από 300.000 τάφους, ο οποίος απλώνονταν από την οδό Εγνατία μέχρι τις 40 Εκκλησιές και περιελάμβανε τον τόπο της σημερινής Πανεπιστημιούπολης.

INSCRIPTION ON THE MONUMENT AT THE ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI

IN REMEMBRANCE OF THE OLD JEWISH CEMETERY OF THESSALONIKI

THE ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI
DURING THE RECTORSHIP OF IOANNIS MYLOPOLOULOS
AND THE JEWISH COMMUNITY OF THESSALONIKI
DURING THE PRESIDENCY OF DAVID SALTIEL
ERECTED THIS MONUMENT TO COMMEMORATE
THE OLD JEWISH CEMETERY LOCATED FOR CENTURIES ON THESE
GROUNDS UNTIL ITS DESTRUCTION IN 1942 BY THE NAZI
OCCUPATION FORCES AND THEIR COLLABORATORS
MAY THE MEMORY OF THE VICTIMS OF THE HOLOCAUST BE
ETERNAL
JUNE 2014

You're stepping on sacred ground.

You're stepping on what is left of the largest necropolis of the East.

You're stepping on the place where the Jews of Thessaloniki were buried for centuries.

Strong spirits and kind souls of the most vibrant community of the Mediterranean, found here their final resting place.

Their graves stretched up high on the hills.

Until 1943 when the forces of evil crushed all human substance; but people were not enough. They wanted to eradicate the memory too.

And as they were sending the living to their death, they were shattering the tombs of the dead and scattering their bones.

Those buried here died for a second time.

The Jewish presence in Thessaloniki has been continuous since the foundation of the city. In 1492, the Sephardi Jews, persecuted from Spain, found a refuge in Thessaloniki where they absorbed a Jewish community that until then consisted of indigenous Jews, called Romaniotes, and Jews chased out of their homes in West and Central Europe. That was how one of the biggest Jewish communities in the East was founded. A community whose thread of life was violently cut during the German occupation of Thessaloniki and the Holocaust.

Along with the 50.000 Jews of Thessaloniki who were exterminated in the crematoria of Auschwitz - Birkenau, the Nazis wanted to erase any trace of Jewish presence in the city. To that end the destruction of the Jewish cemetery began in December 1942: a place of sacred memories with over 300.000 graves that stretched out from Egnatia Str to 40 Ekklesies and included the current campus of the Aristotle University.

La Universita Aristotelea de Salonik
durante el rektorado de Yannis Mylopoulos
i la Komunidad Djudia de Salonik,
durante la Presidencia de David Saltiel
konstruyeron este monumento a la memoria
del viejo semeterio djidio
ke se topava en este lugar por muchos siekolos
asta su destruksion en 1942 por los Nazis i sus kolaboradores
Ke la memoria de las viktimas sea eterna

Djunio 2014

Te topas en lugar santo.

Estas kaminando en lo ke kedo de la mas grande nekropolis del Oriente.

Estas kaminando onde por muchos siekolos se enteravan los Djidios de Salonik.

Espiritos fuertes i almas djentiles de la Komunidad la mas biva del Mediteraneo toparon aki sus ultimo reposo.

Sus tombas ayegavan asta las kolinas del deredor.

Fina ke en 1943 las fuersas del mal destruyeron la sostansia umana; ma las personas no les abastavan. Kerian destruyir tambien i las memorias.

Y mientras ke estaban embiando los bivos a sus muerte, en mismo tiempo estaban destruyendo las tombas i dispersavan los guesos de los muertos.

Todos los ke estaban enterados aki se murieron por segunda ves.

La presencia djudia en Salonik fue kontinua desde la fondasion de la sivdad. En el anio 1492 los Djidios Sefardis ke fueron expulsados de Espania bushkaron i toparon abrigo en Salonik. Ayi absorvieron una komunita djudia ke fina estonses era kompuesta de Djidios autoktonos, ke se yamavan Romaniotes i de Djidios perseguidos de l' Evropa Oksidental i Santral. Ansina fue fundada una de las mas grandes komunidades djudias de Evropa. Una komunidad donde el filo de la vida se korto violentamente durante la okupasion Alemana de Salonik i el Olokausto. Kon los 50.000 Djidios de Salonik que fueron asasinados en los krematorios de Auschwitz-Birkenau los Nazis kijieron azer despareser i la memoria de la presencia djudia en esta sivdad. I ansina empesaron, al mez de Dechembre 1942. La destruksion del semeterio djidio, un lugar de memoria sakra ke kontenia mas de 300.000 tumbas, i se topava entre la kaye Egnatia i el foburgo de "40 Eklisies" i inkluyia la totalidad del kampus aktual de la Universidad Aristotelea de Salonik.

האוניברסיטה האריסטוטלית של סלונקי
בראשותו של יואניס מילופולוס
והקהילה היהודית של סלונקי
בראשותו של דוד שאלתיאל
הקימו אנדרטה זו לזכר
בית הקברות היהודי הישן
שנמצא במקום זה במשך מאות שנים
1942 עד הריסתו בשנת
על ידי הכובשים הנאצים ומשתפי הפעולה שלהם
יהיה זכרם של קרבנות השואה ברוך
2014 יוני

המקום הזה קדוש הוא.
אתה דורך על מה שנשאר מעיר המתים הגדולה ביותר של המזרח.
המקום הזה היה מקום הקבורה של יהודי סלונקי במשך מאות שנים.
יהודים חזקים ברוחם ועדינים בנשמתם בני הקהילה התוססת ביותר באגן הים התיכון מצאו פה את מנוחתם האחרונה.
שטח קבריהם הגיע עד לגבעות שמסביב.
עד שבשנת 1943 כוחות הרשע הרסו את הישות האנושית. אבל הם לא הסתפקו באנשים. הם רצו לבער אפילו את
זכרם של ה יהודים.
על כן בשעה ששלחו את החיים למותם, באותו זמן הרסו את הקברים ופיזרו את העצמות של מתים.
מי שנטמן בבית קברות זה מת פעם שניה.

הנוכחות היהודית הייתה רצופה בסלונקי מאז הקמת העיר. ב- 1492 היהודים שגורשו מספרד חפשו ומצאו מקלט
בסלונקי. כאן הם הצליחו להתחבר לקהילה שהייתה מורכבת מיהודי המקום, הרומאניוט, ומיהודים שגורשו אף הם
ממקומות מושבם באירופה המערבית והמרכזית. וכך נוצרה אחת הקהילות היהודיות הגדולות של אירופה.

הכיבוש הנאצי קטע את חייה של קהילה מפוארת זו. במסגרת "הפתרון הסופי" מרבית יהודי סלונקי, כ- 50,000
נפש, נרצחו בתאי הגזים של אושוויץ - בירקנאו. בניסיונם למחוק כל זכר של נוכחות יהודית בעיר החלו הנאצים
בדצמבר 1942 בהריסת בית הקברות היהודי.
מקום קדוש זה הכיל את קבריהם של יותר מ- 300.000 יהודים. הוא השתרע מרחוב אגנטיה עד אזור "40"
אקליסיאס" וכלל את שטח הקמפוס הנוכחי.